

کاربرد مبحث MCDM

در تدوین مدل برنامه‌ریزی تولید ترکیبی آرمانی

محسن قانون

۱- مقدمه

یکی از اساسی‌ترین وظایف برنامه‌ریزی تولید، ارائه راهکاری منطقی و قابل اجرا با توجه به نقاط قوت و ضعف سازمان و همچنین فرصت‌ها و تهدیدات محیطی می‌باشد که امکان دستیابی به مزیت نسبی را در صنعتی خاص برای سیستم تولیدی فراهم آورد. در این زمینه، به کارگیری روش‌های تحقیق در عملیات (OR) ضمن ایجاد شرایط برخورد منطقی با مشکلات سازمان، امکان تحقق اهداف را تا سز حد بهینگی فراهم خواهند ساخت. در مقاله حاضر تلاش شده تا با به کارگیری ترکیبی از مباحث تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM)، مدلی کاربردی برای برنامه‌ریزی تولید در صنعت لوله و پروفیل ارائه شود.

۲- آشنایی با فرایند تولید لوله و پروفیل

قبل از تشریح مدل ریاضی، جهت درک بهتر ویژگی‌های مدل، آشنایی اجمالی با فرایند تولید لوله و پروفیل به روش نورد سرد (Coldroll forming) الزامی می‌باشد.

به طور مختصر می‌توان گفت که در فرایند تولید لوله و پروفیل بدون به کارگیری عملیات حرارتی، مقطع عرضی نوارهای فولادی که برحسب نوع محصول تولیدی، دارای عرض و ضخامت

استانداردی می‌باشند، ضمن عبور از میان غلطک‌های شکل‌دهنده که به صورت چند جفت غلطک مستقر بر روی هم بوده، تغییر شکل می‌یابند و به مقطع دایره‌ای تبدیل می‌شوند.

سیس با استفاده از سیستم جوش القایی، دو لبه نوار به هم جوش خورده و با عبور از میان دروازه‌های غلطک‌های کالیبر برحسب نیاز، لوله تولید شده به لوله‌ای با اوابته کامل و یا انواع پروفیل‌ها تبدیل می‌شود و نهایتاً توسط سیستم برش به شاخه‌هایی با طول‌های مورد نظر بریده می‌شوند.

باتوجه به امکان تغییر غلطک‌های نصب شده بر روی دستگاه «تعویض خط»، امکان تولید طیف گسترده‌ای از محصولات با یک دستگاه فراهم است. لذا در برنامه‌ریزی تولید صنعت مورد بحث، امکان مواجه با تنوع محصولات و تعدد ماشین‌آلات دارای توانایی مشابه یا متفاوت وجود دارد. در این تحقیق، تنوع محصولات قابل تولید معادل ۵۹ محصول در نظر گرفته شده است.

۳- مراحل تدوین مدل برنامه‌ریزی تولید

ترکیبی آرمانی

یکی از مباحث کاربردی تحقیق در عملیات، به روش‌های MCDM (تصمیم‌گیری چند معیاره) مربوط می‌باشد که امکان تصمیم‌گیری در فضایی با چندین معیار اثرگذار بر هدف را فراهم می‌سازد و این امر موجب دستیابی به بهترین پاسخ در مواجهه با شرایط و اهداف بعضاً متضاد سازمان می‌شود. در دنیای کنونی به علت پیچیدگی نیازها و دشواری شرایط محیطی و روند فزاینده محدودیت منابع، دستیابی به چندین هدف در حد امکان از ضروریات موفقیت سازمان‌های تولیدی است؛

لذا به منظور حصول به این مهم، در مقاله حاضر از روش برنامه‌ریزی آرمانی برای مدل‌سازی مسأله و روش Topsis برای تعیین اولویت اهداف مدل آرمانی و از روش بردار ویژه در جهت محاسبه مقادیر اوزان شاخص‌های مورد استفاده در محاسبات Topsis و گزینه‌های مدل آرمانی، استفاده شده است که در ادامه، هر یک از موارد مذکور تشریح می‌شود.

هدف از به کارگیری مدل آرمانی، بهره‌گیری از امکان دستیابی به چندین هدف بعضاً متضاد در حد امکان می‌باشد؛ به نحوی که منافع سازمان تولیدی را تا مرزهای بهینگی تأمین نماید اگر سیستم‌های تولیدی می‌توانستند از بخشی از اهداف خود صرف‌نظر کنند و یا مدل برنامه‌ریزی تولید را در قالب مدل برنامه‌ریزی سود (مدلی که متضمن حداکثرسازی سود حاصل از عملیات تولیدی صرف‌نظر از محدودیت امکانات سیستم تولیدی باشد) و یا مدل برنامه‌ریزی عملیاتی تولید (مدلی که متضمن حداکثر میزان تولید ممکن با توجه به محدودیت امکانات سیستم تولیدی باشد)، تدوین کنند، هر یک به تنهایی می‌توانستند منافع سازمان را تأمین نمایند.

اما به دلیل اینکه مدل‌های کاربردی ریاضی بایستی توانایی درک الزامات واقعی سازمان و محدودیت‌ها را داشته باشند، لذا به کارگیری همزمان ابعاد مثبت هر یک از این مدل‌ها در قالب مدل آرمانی، امکان کاربرد مدل طراحی شده را در شرایط واقعی فراهم می‌سازد.

لازم به یادآوری است که انواع روش‌های برنامه‌ریزی آرمانی عبارتند از برنامه‌ریزی آرمانی وزنی (WGP)، برنامه‌ریزی آرمانی

کلسیکوگراف (LGP)، برنامه‌ریزی آرمانی مینی ماکس (Minmax GP)، برنامه‌ریزی چند هدفی (MOP)

مدل آرمانی مورد نظر از سه جزء اصلی شامل محدودیت‌ها، اوزان گزینه‌ها و اولویت گزینه‌ها تشکیل گردیده است:

۱-۳- محدودیت‌ها: محدودیت‌هایی که با توجه به نیازهای خاص صنعت لوله و پروفیل، برای به کارگیری در این مدل در نظر گرفته شده‌اند، شامل بندهای زیر می‌باشند:

- محدودیت ارضای قیمت تمام شده کل محصولات

- محدودیت میزان موارد در دسترس در برنامه‌ریزی عملیاتی تولید و برنامه‌ریزی سود

- محدودیت میزان نیاز فروش از هر محصول

- محدودیت حداقل سفارش قابل پذیرش از هر محصول

- محدودیت زمان در دسترس به تفکیک ماشین‌آلات

- محدودیت حداکثر سفارش مشتریان از هر محصول

- محدودیت حداقل مقدار اقتصادی تولید از هر محصول

۲-۳- اوزان: دومین جزء مؤثر در مدل آرمانی، اوزان گزینه‌ها و شاخص‌ها (W_i) می‌باشد. در مدل مورد بحث، دانستن مقدار نرمالیزه شدن اوزان به عنوان معیاری جهت تعیین اهمیت و میزان تأثیر گذاری هر یک از گزینه‌ها و شاخص‌ها ضروری است و این، ضریب میزان تأثیرگذاری هر گزینه و هر شاخص را نسبت به سایر موارد نمایش می‌دهد.

یکی از روش‌های محاسبه اوزان در شرایط عدم وجود ثبات کامل برای ماتریس تصمیم، روش بردار ویژه می‌باشد. در این روش پس از حصول اطمینان از عدم ثبات ماتریس تصمیم، برای محاسبه مقادیر W_i ضمن استفاده از توان افزایشی K برای ماتریس تصمیم (DM) و نرمالیزه کردن نتایج حاصله، به روش زیر عمل می‌کنیم:

$$W = \lim_{k \rightarrow \infty} D^k \cdot e / e^t \cdot D^k \cdot e$$

به طوری که

$$(1) e =$$

ماتریس تصمیم

		+	-	+	+	+
ماهیت مثبت (مطلوب) یا منفی (نامطلوب) گزینه						
تأثیر گزینه در یکاگرگیری زمانهای در دسترس						
تأثیر گزینه در یکاگرگیری حداکثر از امکانات سخت افزاری و ماشین آلات موجود						
تأثیر گزینه در برآورد نیاز بازار						
تأثیر گزینه در افزایش هزینه تولید						
تأثیر گزینه در افزایش سود اوری نقدی سازمان						
		X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
قیمت تمام شده کل محصولات	A1	۸,۵۵	۸	۱,۹۲	۱,۴۷	۳
مواد قابل دسترس در برنامه ریزی سود	A2	۸,۱۲	۳,۴۹	۷,۲۳	۵,۱۶	۶,۲۱
نیاز فروش در محصول	A3	۶,۸۸	۳,۷۳	۲,۹۸	۴	۶,۱
حداقل سطح سفارش قابل قبول	A4	۲,۸	۳,۳۲	۲,۹۵	۲,۰۳	۲,۹۵
مواد قابل دسترس در برنامه عملیاتی	A5	۸,۱۲	۳,۴۳	۸,۱۲	۷,۲۳	۷,۲۳
حداکثر زمان در دسترس در پروژه عملیات	A6	۷,۲۳	۴,۲۳	۶,۱	۸,۱۲	۸,۵۵
حداکثر سفارش مشتریان	A7	۷,۶	۲,۹۵	۵,۵۱	۷,۲۳	۷,۲۳
حداقل مقدار اقتصادی تولید	A8	۳,۶۸	۲,۹۵	۱,۹۲	۱,۴۷	۱,۲۷

R_{ij}^2

		X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
قیمت تمام شده کل محصولات	A1	۷۲,۱۰۲۵	۶۴	۳,۷۳۳۹	۲,۱۶۰۹	۹
مواد قابل دسترس در برنامه ریزی سود	A2	۶۶,۰۶۹۹	۱۲,۱۸۰۱	۵۲,۲۷۲۹	۲۶,۲۵۶	۳۸,۵۶۲۱
نیاز فروش در محصول	A3	۴۷,۳۳۳۳	۱۳,۹۱۲۹	۲۳,۸۰۰۴	۱۶	۳۷,۲۱
حداقل سطح سفارش قابل قبول	A4	۷,۸۲	۱۱,۰۲۲۳	۸,۷۰۲۵	۴,۱۲۰۹	۸,۷۰۲۵
مواد قابل دسترس در برنامه عملیاتی	A5	۶۶,۰۶۹۹	۱۳,۹۱۲۹	۶۶,۰۶۹۹	۵۲,۲۷۲۹	۵۹,۱۰۷۶
حداکثر زمان در دسترس در پروژه عملیات	A6	۵۲,۲۷۲۹	۱۹,۵۲۴۹	۳۷,۲۱	۶۶,۰۶۹۹	۷۳,۱۰۲۵
حداکثر سفارش مشتریان	A7	۵۷,۷۶	۸,۷۰۲۵	۳۰,۳۶۰۱	۵۹,۱۰۷۶	۵۹,۱۰۷۶
حداقل مقدار اقتصادی تولید	A8	۱۳,۵۲۲۳	۸,۷۰۲۵	۳,۷۳۳۹	۲,۱۶۰۹	۱,۸۷۶۹

$$R_i^{SUM} = \sum_{j=1}^m R_{ij} = \begin{bmatrix} ۳۸۲,۴۶ & ۱۵۷,۵۵۲ & ۲۲۶,۸۱۲۶ & ۲۲۹,۳۲۵۷ & ۲۸۸,۲۷۱۲ \end{bmatrix}$$

$$N_{ij} = R_{ij}^{SUM} / \sqrt{\sum_{i=1}^m R_{ij}^2}$$

		X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
قیمت تمام شده کل محصولات	A1	۰,۴۳۶۲۸۱	۰,۶۲۸۷۶۱۵	۰,۱۲۸۱۲۸۱	۰,۰۹۷۰۶۷۱	۰,۱۷۶۶۱۳۵
مواد قابل دسترس در برنامه ریزی سود	A2	۰,۴۲۱۸۵۷	۰,۲۸۴۰۲۲۲	۰,۳۷۹۱۸۵۵	۰,۳۴۰۲۲۵۲	۰,۳۶۵۷۵۵۶
نیاز فروش در محصول	A3	۰,۳۵۱۰۷۳	۰,۳۰۲۳۸۵	۰,۳۰۶۱۱۲۳	۰,۲۶۱۱۲۸۲	۰,۳۵۹۲۷۶۸
حداقل سطح سفارش قابل قبول	A4	۰,۱۴۲۸۷۸	۰,۲۹۱۲۳۶	۰,۱۵۸۲۳۲۷	۰,۱۳۴۰۴۵	۰,۱۷۳۷۳۸۶
مواد قابل دسترس در برنامه عملیاتی	A5	۰,۴۲۱۸۵۷	۰,۳۰۲۳۸۵	۰,۵۳۹۱۳۴۷	۰,۳۷۷۲۱۱۶	۰,۴۵۵۸۶۹۳
حداکثر زمان در دسترس در پروژه عملیات	A6	۰,۳۶۸۱۳۲	۰,۳۵۱۲۵۱۷	۰,۳۰۴۹۶۷	۰,۳۶۲۸۴۰۵	۰,۴۰۵۷۶۶۵
حداکثر سفارش مشتریان	A7	۰,۳۸۷۸۱۳	۰,۲۳۹۲۳۰۸	۰,۳۶۵۷۹۸۱	۰,۵۱۱۰۸۸	۰,۳۵۵۸۶۹۳
حداقل مقدار اقتصادی تولید	A8	۰,۱۸۷۷۸۳	۰,۲۳۹۲۳۰۸	۰,۱۲۸۱۲۸۱	۰,۰۹۷۰۶۷۱	۰,۰۸۰۶۹

$$W_j = [W_1, W_2, \dots, W_n] = \begin{bmatrix} ۰,۰۲۸ & ۰,۰۸۱ & ۰,۱۳۹ & ۰,۲۷۹ & ۰,۲۷ \end{bmatrix}$$

$$V_{ij} = N_{ij} \times W_j$$

		X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
قیمت تمام شده کل محصولات	A1	۰,۰۱۲۲۱۶	۰,۰۵۲۵۴۹۷	۰,۰۱۷۸۰۹۹	۰,۰۲۷۰۸۱۷	۰,۰۸۳۰۴۶
مواد قابل دسترس در برنامه ریزی سود	A2	۰,۰۱۱۶۱۶	۰,۰۲۲۹۲۳۸	۰,۰۶۶۷۱۸	۰,۰۹۵۰۶۲۴	۰,۱۷۱۹۰۵۱
نیاز فروش در محصول	A3	۰,۰۰۹۸۳	۰,۰۲۴۵۰۱۳	۰,۰۴۵۹۵۵۱	۰,۰۷۳۶۹۱۸	۰,۱۶۸۸۶۰۱
حداقل سطح سفارش قابل قبول	A4	۰,۰۰۴۰۰۱	۰,۰۲۱۸۰۸۱	۰,۰۲۷۲۲۲۲	۰,۰۳۳۳۹۸۶	۰,۰۸۱۶۶۱۹
مواد قابل دسترس در برنامه عملیاتی	A5	۰,۰۱۱۶۱۶	۰,۰۲۴۵۰۱۳	۰,۰۷۵۰۲۳۱	۰,۱۲۳۱۹۷۸	۰,۲۱۲۲۵۸۶
حداکثر زمان در دسترس در پروژه عملیات	A6	۰,۰۱۰۴۳	۰,۰۲۹۰۹۹۴	۰,۰۵۶۲۹۰۴	۰,۱۴۹۷۷۸۵	۰,۲۳۶۶۸۱
حداکثر سفارش مشتریان	A7	۰,۰۱۰۸۵۹	۰,۰۱۹۳۷۷۷	۰,۰۵۰۸۴۵۹	۰,۱۴۵۲۹۳۵	۰,۲۱۲۲۵۸۶
حداقل مقدار اقتصادی تولید	A8	۰,۰۰۵۲۵۸	۰,۰۱۹۳۷۷۷	۰,۰۱۷۸۰۹۹	۰,۰۲۷۰۸۱۷	۰,۰۳۷۱۲۳۳

$$A^+ = [MAX(V_{ij} | i=1,2,\dots,m)] = [V_1^+, V_2^+, \dots, V_n^+]$$

$$A^- = [MIN(V_{ij} | i=1,2,\dots,m)] = [V_1^-, V_2^-, \dots, V_n^-]$$

$$A^- = \begin{bmatrix} ۰,۰۰۴۰۰۱ & ۰,۰۱۹۳۷۷۷ & ۰,۰۱۷۸۰۹۹ & ۰,۰۲۷۰۸۱۷ & ۰,۰۳۷۱۲۳۳ \end{bmatrix}$$

جدول شماره ۱

$$S_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n ((V_j^+ - A_j^+)^2)}$$

$$S_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n ((V_j^- - A_j^-)^2)}$$

$$CL_i = \frac{S_i^-}{(S_i^+ + S_i^-)}$$

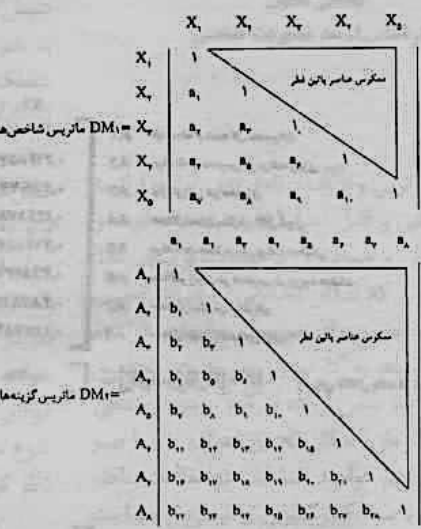
S_1^+	= ۰,۳۰۴۷۷۲	S_1^-	= ۰,۰۵۶۶۰۲	CL ₁	= ۰,۲۱۷	priority	۶
S_2^+	= ۰,۰۹۰۲۰۴	S_2^-	= ۰,۱۵۸۲۲۴	CL ₂	= ۰,۳۷۷		۳
S_3^+	= ۰,۱۰۹۶۶۳	S_3^-	= ۰,۱۲۲۰۱۸	CL ₃	= ۰,۵۶۳		۵
S_4^+	= ۰,۱۱۹۱۸۴	S_4^-	= ۰,۰۴۵۹۷۷	CL ₄	= ۰,۱۸۷		۷
S_5^+	= ۰,۰۳۹۵۵۷	S_5^-	= ۰,۲۱۳۸۰۴	CL ₅	= ۰,۸۳۴		۳
S_6^+	= ۰,۰۳۰۰۷۳	S_6^-	= ۰,۲۲۷۰۱۱	CL ₆	= ۰,۸۸۷		۲
S_7^+	= ۰,۰۳۷۳۴۱	S_7^-	= ۰,۲۱۳۳۸۲	CL ₇	= ۰,۸۸۹		۱
S_8^+	= ۰,۲۳۲۸۶	S_8^-	= ۰,۰۰۱۲۵۷	CL ₈	= ۰,۱۰۵		۸

CL₁: قیمت تمام شده کلی محصولات
 CL₂: حواصیل قابل دسترسی در برنامه ریزی سود
 CL₃: میزان فروش هر محصول
 CL₄: حداقل سطح سفارش قابل قبول
 CL₅: حواصیل قابل دسترسی در برنامه عملیاتی
 CL₆: حداکثر زمان در دسترس در پروژه عملیاتی
 CL₇: حداکثر سفارش مشتریان
 CL₈: حداقل مقدار اقتصادی تولید

جدول شماره دو (نتایج حل مدل آرمانی در مقایسه با مدل برنامه ریزی سود و برنامه ریزی عملیاتی)

نام محصول	شماره	برنامه ریزی عملیاتی		برنامه ریزی سود		مدل برنامه ریزی آرمانی	
		زمان بهینه (ساعت)	تولید بهینه (کیلوگرم)	زمان بهینه (ساعت)	تولید بهینه (کیلوگرم)	سود تولید در هشت (ریال)	سود تولید در هشت (کیلوگرم)
48.3	x1	0	0	0	0	0	0
30*30	x2	0	0	0	0	0	0
40*20	x3	0	0	0	0	0	0
40*30	x4	0	199.9	299990	53383196	0	0
40*40	x5	0	0	0	0	0	0
507	x6	1595	2299990	1595	2299990	409283221	1595
509	x7	0	1109	1599178	284573725	338	486891
50*30	x8	0	390	549989	97870553	0	0
60*20	x9	0	156	249999	44487400	0	0
60*30	x10	179	250000	179	250000	44487493	179
50.8	x11	0	122	199993	35588683	0	0
76	x12	0	0	0	0	0	0
48.3	x13	0	89	139996	24912302	88.8	139996
30*30	x14	0	0	0	0	0	0
40*20	x15	0	0	0	0	0	0
40*30	x16	192	299998	0	0	192	299998
50*30	x17	325	549988	0	0	325	549988
60*20	x18	148	249987	0	0	148	249987
60*30	x19	0	0	0	0	0	0
80*40	x20	437	1743973	0	0	437	1749973
90*90	x21	248	399998	248	399998	71179576	248
50.8	x22	0	0	0	0	115	199996
76	x23	123	249992	15	29994	5337454	123
40*40	x24	224	499985	0	0	224	499985
95	x25	549	150000	549	150000	26962473	549
14"	x26	190	1249562	11	69943	10169759	190
140*140	x27	0	0	0	0	0	0
10"	x28	333	999643	17	49973	7266096	333
12"	x29	1127	599997	9	49949	7262512	1127
8"	x30	140	999933	7	49982	7267441	140
30*30	x31	0	86	99992	17793568	86	99992
20*20	x32	1572	999996	1572	999996	177949203	1572
48.3	x33	0	0	0	0	0	0
507	x34	0	0	0	0	0	0
509	x35	0	0	0	0	0	0
30*30	x36	0	0	0	0	0	0
40*20	x37	0	0	0	0	0	0
40*30	x38	2112	3537600	10507	17600046	3.132E+09	2112
40*40	x39	0	0	17	29995	5337544	0
50*30	x40	0	0	0	0	0	0
60*20	x41	0	0	0	0	0	0
60*30	x42	0	0	0	0	0	0
80*40	x43	0	0	13	29999	5338318	0
76	x44	0	0	0	0	0	0
48.3	x45	79	139988	0	0	0	0
508	x46	60	149993	12	29979	5334720	60
50.8	x47	107	199983	0	0	0	0
76	x48	0	0	0	0	0	0
509	x49	804	1600000	0	0	0	559
30*30	x50	72	99989	0	0	0	0
40*20	x51	241	299991	241	299991	53383327	241
110*110	x52	170	139994	170	139994	20355164	170
140*140	x53	131	139993	131	139993	20355046	131
5"	x54	592	399996	592	399996	58159413	592
6"	x55	389	399993	389	399993	58158965	389
218	x56	595	199997	595	199997	35589516	595
222	x57	581	199998	581	199998	35589673	581
86.1	x58	84	199995	8	19990	3557203	84
86.2	x59	94	199999	9	19989	3557085	94
جمع		13494	24856549	19620	26998921	4762418770	13619

برای اجرای روش مورد بحث، در اولین قدم به تهیه دو ماتریس تصمیم گیری، یکی برای تعیین اوزان گزینه‌ها به عنوان ورودی مستقیم در مدل آرمانی و دیگری جهت محاسبه اوزان شاخص‌ها به عنوان ورودی روش TOPSIS اقدام می‌نماییم. لازم به ذکر است که ورودی اولیه هر یک از دو ماتریس مذکور از طریق پرسشنامه‌های مجزایی که در سازمان مورد مطالعه توزیع می‌گردند، تأمین می‌شود. نمونه ماتریس نتایج پرسشنامه‌ها برای پنج شاخص و هشت گزینه به ترتیب زیر می‌باشد: در ماتریس‌های مذکور، حروف X نشان دهنده شاخص‌ها، A به عنوان گزینه‌های مدل و a و b عناصر ماتریس می‌باشند.

استفاده از فرمول‌های پیش ذکر شده، مقادیری برای اوزان گزینه‌ها یا شاخص‌ها به دست می‌آید و این محاسبات تا جایی تکرار خواهد شد که اوزان محاسبه شده برای هر گزینه یا شاخص در دو مرحله متوالی مساوی یکدیگر باشند. در اجرای محاسبات بردار ویژه با توجه به حجم محاسبات و امکان اشتباه در محاسبات دستی، به کارگیری نرم‌افزارهای کامپیوتری (به عنوان نمونه Excel) ضروری است. همان‌طور که پیش‌تر نیز ذکر شد، اوزان محاسبه شده به عنوان بخشی از ورودی‌های محاسبات TOPSIS و مدل GP به کار گرفته خواهند شد.

۳-۳- اولویت‌ها: اولویت‌گزینه‌ها در مدل آرمانی، معیاری جهت تعیین اهمیت گزینه‌ها نسبت به یکدیگر می‌باشد. در این مقاله با به کارگیری روش TOPSIS که از زیر گروه مدل‌های جبرانی در مبحث MADM (تصمیم‌گیری‌های چندگزینه‌ای) می‌باشد، اولویت‌اهداف «گزینه‌ها» محاسبه شده است. روشن است که در طی حل مدل برنامه‌ریزی آرمانی، اولویت‌های بالاتر به میزان بیشتری ارضا خواهند شد و چه بسا اولویت‌های پایین‌تر به طور کامل ارضا نشوند؛ لذا در مدل‌های آرمانی، دقت در تعیین اولویت‌اهداف از ضروریات دستیابی به پاسخ مناسب می‌باشد.

همان‌طور که ذکر شد، مدل TOPSIS به عنوان یکی از زیر مجموعه‌های مدل‌های جبرانی می‌باشد؛ در این زیر گروه، اجازه مبادله در بین شاخص‌ها مجاز است.

بنابراین ضعف در یک شاخص می‌تواند از طریق امتیاز شاخص دیگر جبران شود. لذا این مدل‌ها واقع‌گرایانه‌تر هستند. در روش TOPSIS علاوه بر در نظر گرفتن فاصله یک گزینه از نقطه مطلوب، فاصله آن از نقطه مطلوب منفی (نامطلوب) هم در نظر گرفته می‌شود و این بدان معناست که گزینه انتخابی باید دارای کمترین فاصله از راه‌حل مطلوب و در عین حال دورترین فاصله از راه‌حل منفی باشد. جهت به کارگیری این روش، ضمن تدوین یک پرسشنامه (که از طریق روش امتیازدهی فاصله‌ای، امکان ارائه امتیاز تعلق گرفته در زمینه ارتباط هر یک از گزینه‌ها با هر یک از شاخص‌ها را فراهم آورد)، به ایجاد ماتریس تصمیم «DM3» اقدام کرده و سپس بر اساس گام‌های زیر، اولویت‌های اهداف را محاسبه می‌نماییم. محاسبات گام‌های اجرایی TOPSIS در جدول شماره ۱ ارائه گردیده است.

پس از پیمایش بندهای ۳-۱ الی ۳-۳، نتایج حاصله به مدل GP انتقال می‌یابد. در مسأله مورد بررسی با توجه به تنوع ۵۹ نوع محصول قابل تولید، متغیرهای اختصاص یافته به محصولات از X1 تا X5۹ در نظر گرفته شده‌اند. همچنین متغیرهای انحراف تعلق گرفته به محدودیت‌های آرمانی، ۱۲۹ متغیر می‌باشند.

علایم به کار گرفته شده در مدل آرمانی مورد نظر به شرح زیر می‌باشند:

S = سود حاصله از تولید هر واحد از هر محصول در یک ساعت (باتوجه به تنوع تعداد محصولات قابل تولید)

CT = قیمت تمام شده هر واحد از هر محصول
C = هزینه صرف شده برای تولید هر واحد از هر محصول در یک ساعت

X = زمان اختصاص یافته توسط مدل ریاضی برای تولید هر محصول

D = نیاز فروش هر محصول طی دوره مورد نظر (تقاضا)

A = نرخ ساعتی استاندارد شده تولید هر محصول بر روی هر دستگاه

MY = کل مواد اولیه قابل دسترس در دوره برنامه‌ریزی سود
Mm = کل مواد اولیه قابل دسترس در دوره برنامه‌ریزی عملیاتی (که می‌تواند با MY مساوی و یا متفاوت باشد)

I = حداقل سفارش قابل پذیرش برای تولید هر محصول

T = زمان در دسترس در دوره برنامه‌ریزی عملیاتی
Z* = حداکثر سفارش مشتریان برای تولید هر محصول

D = متغیر انحراف در مدل آرمانی
Z = مقادیر محاسبه شده برای تابع هدف

P = اولویت‌اهداف در مدل آرمانی
W = اوزان اهداف در مدل آرمانی

Min Z = $P_1 \left[w_7 \cdot \sum_{i=1}^n [-d_i^+] \right] + P_2 \left[w_6 \cdot \sum_{i,j=1}^{n,m} [-d_{ij}^+] \right] +$

$P_3 \left[w_5 \cdot [-d_1^+] \right] + P_4 \left[w_2 \cdot [-d_2^+] \right] + P_5 \left[w_3 \cdot \sum_{i,j=1}^{n,m} [d_{ij}^-] \right] +$

$P_6 \left[w_1 \cdot [d_1^-] \right] + P_7 \left[w_4 \cdot \sum_{i,j=1}^{n,m} [d_{ij}^-] \right] +$

$P_8 \left[w_8 \cdot \sum_{i,j=1}^{n,m} [d_{ij}^-] \right]$

ST : $\sum_{i=1}^n (ci + si)xi + d_i^- - d_i^+ = \sum_{i=1}^n [CT * D_i]$

and $w = w_1, p = 6$

محدودیت ارضای قیمت تمام شده کل محصولات

$\sum_{i=1}^n a_i x_i + d_2^- - d_2^+ = MY$ and $w = w_2, p = 4$

محدودیت مواد در دسترس در برنامه‌ریزی سود

$\sum_{i=1}^n a_{ij} x_{ij} + d_3^- - d_3^+ = D_{ij}$ For $j=1,2,...,m$ and $w = w_3, p = 5$

محدودیت نیاز فروش هر محصول

$\sum_{i=1}^n a_{ij} x_{ij} + d_4^- - d_4^+ = I_{ij}$ For $j=1,2,...,m$ and $w = w_4, p = 7$

محدودیت حداقل سفارش قابل پذیرش از هر محصول

$\sum_{i=1}^n a_i x_i + d_5^- - d_5^+ = MM$ and $w = w_5, p = 3$

محدودیت مواد قابل دسترس در برنامه‌ریزی عملیاتی

$\sum_{i=1}^n x_{ij} + d_6^- - d_6^+ = T_{ij}$ For $j=1,2,...,m$ and $w = w_6, p = 2$

محدودیت زمان در دسترس در برنامه‌ریزی عملیاتی به تفکیک ماشین

$\sum_{i=1}^n a_{ij} x_{ij} + d_7^- - d_7^+ = Z_j$ For $j=1,2,...,m$ and $w = w_7, p = 1$

محدودیت حداکثر سفارش مشتریان از هر محصول

$\sum_{i=1}^n a_{ij} x_{ij} + d_8^- - d_8^+ = E_{ij}$ For $j=1,2,...,m$ and $w = w_8, p = 8$

محدودیت حداقل مقدار اقتصادی تولید از هر محصول

$d_i^+ * d_i^- = 0$ and $x_{ij}, d_i \geq 0$
باتوجه به متعدد بودن اهداف مدل آرمانی مورد بحث در این مقاله و همچنین ابعاد نسبتاً بزرگ مسأله از لحاظ تعداد متغیرها و محدودیت‌ها، مسأله توسط نرم‌افزار Lingo و از طریق الگوریتم انتقالات متوالی، مسأله اصلی به L مسأله تک هدفی تبدیل می‌شود؛ به نحوی که اولین مسأله شامل هدف رتبه یکم اهمیت بوده و آخرین مسأله شامل هدف در آخرین رتبه اهمیت باشد، به گونه‌ای که

$\min = h_1(d, d^1)$

ST : $g_i(x) + d_i^- - d_i^+ = b_i, i = 1, 2, \dots, m$

$d, d^1 \geq 0$

$\min : h_2(d, d^1)$

ST : $g_i(x) + d_i^- - d_i^+ = b_i, i = 1, 2, \dots, m$

$h_1(d, d^1) \leq h_1^*$

(اولین تابع هدف در ارجحیت w2)

$f_1(x) + d_{m+1}^- - d_{m+1}^+ = b_1$

$d, d^1 \geq 0$

$\min : h_j(d, d^1)$

ST : $g_i(x) + d_i^- - d_i^+ = b_i, i = 1, 2, \dots, m$

$h_t(d, d^1) \leq h_t^*, t = 1, 2, \dots, j-1$

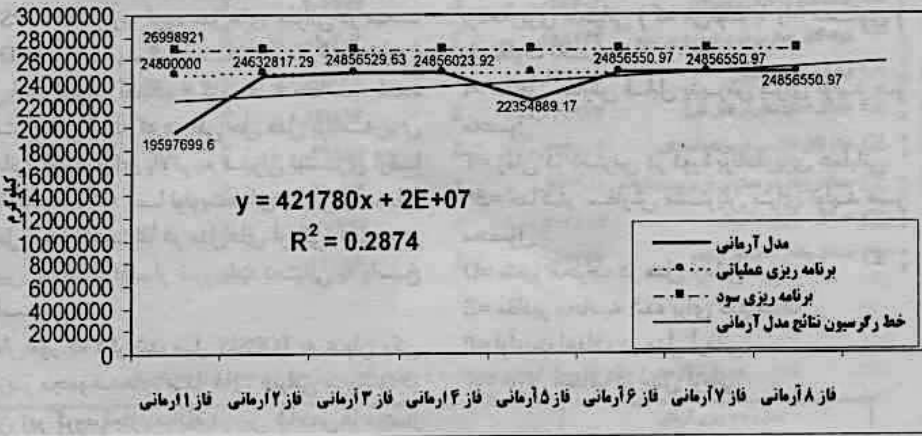
$f_t(x) + d_{m+t}^- - d_{m+t}^+ = b_t, t = 1, 2, \dots, j-1$

$d, d^1 \geq 0$

توضیح اینکه در روش مورد بحث، حل هر مسأله از L مسأله به گونه‌ای انجام می‌پذیرد که مقادیر توابع هدف مسائل حل شده قبل از آن، هرگز از بهینه یافت شده برای آن تجاوز نکند؛ یعنی بهینه شدن یک هدف از رتبه پایین‌تر نمی‌تواند به ضرر یک هدف از رتبه بالاتر بشود. بر این مبنا، مسأله آرمانی مورد نظر در هشت مرحله متوالی قابل حل می‌باشد. نتایج مرحله هشتم مدل آرمانی مورد بحث در جدول شماره دو ارائه شده است.

(گراف مقایسه میزان تولید بینه در مدل برنامه ریزی سود و برنامه ریزی عملیاتی در مقایسه با برنامه ریزی آرمانی)

نمودار شماره ۳

منابع:

- 1- محمد جواد اصغر پوره، تصمیم گیری های چند معیاره، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ اول
- 2- آریان نژاد، برنامه ریزی ادغامی، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
- 3- SANG M.LEE, Goal Programming methods for Multiple objective integer programmes, American institute of Industrial Engineers

برای تعیین میزان کارآمد بودن پاسخ های حاصل از حل مدل آرمانی در برآورده سازی الزامات مدل و حداکثر بهره گیری از منابع سازمان، نتایج به دست آمده را با نتایج حل مدل برنامه ریزی سود و برنامه ریزی عملیاتی (به عنوان شاخص سنجش) مقایسه می نمایم. براساس پاسخ های به دست آمده از مدل آرمانی، از میزان $27/000/000$ کیلوگرم مواد اولیه میزان 24856550.97 کیلوگرم به عنوان تناژ قابل حصول پیشنهاد شده است؛ همچنین سود قابل دسترس از رقم 47624181770 ریال در برنامه ریزی سود به 40087280668 ریال در برنامه ریزی آرمانی بالغ می شود. لازم به ذکر است که بالاتر بودن مبلغ سود حاصل از برنامه ریزی سود، به علت عدم توجه به محدودیت توانایی ماشین آلات تولیدی در برنامه ریزی سود می باشد. در زمینه بهره برداری از منابع در مدل آرمانی، از مجموع 129 محدودیت، تعداد 120 محدودیت بالای 99% و 3 محدودیت بالای 91% و 6 محدودیت زیر 90% از منابع در دسترس بهره برداری نموده اند.

پیش ذکر شده، آشکارا مدل برنامه ریزی آرمانی به عنوان روشی کاربردی برای برنامه ریزی تولید در صنعت لوله و پروفیل قابل استفاده می باشد. مدل ارائه شده در این تحقیق، توانایی برآورده سازی نیازهای سیستم تولیدی در شرایط واقعی را دارا بوده و امکان بهره گیری از منابع سازمان با توجه به محدودیت های محیطی را به بهترین نحو فراهم می سازد.

بر این اساس، میانگین بهره برداری از منابع به 97% بالغ خواهد بود. مقایسه تغییرات تناژ محصولات برنامه ریزی شده در مراحل آرمانی در مقایسه با تناژ پیشنهادی در برنامه ریزی سود و برنامه ریزی عملیاتی، در نمودار شماره ۳ آورده شده است. بر اساس نتایج

لوح فشرده
کلیه اطلاعات قطعات مجموعه های
صنعت خودروسازی
استاندارد SAE

برای تهیه با دفتر مجله روش تماس حاصل نمایید.

تلفن: ۶۹۲۳۸۵۵ - ۶۴۳۰۷۴۶

لیکا
پوکه لیکا

- اسبک
- عایق حرارتی
- عایق صوتی
- ایمن در آتش
- چابکار در زلزله
- آسایش
- صرفه جویی

حفظ سرمایه های ملی
با کاربرد مصالح کارا و مطمئن

نشانی: تهران، خیابان دکتر بهشتی،
بعد از چهارراه پاشا، شماره ۱۶۹ کد پستی ۱۵۳۳۶
تلفن: ۵-۸۷۵۵۰۳۱ فاکس: ۸۷۴۶۰۱۱ (۰۲۱)